

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **S. K. s manželkou A. K. obaja bytom H.**, proti odporcovi **S. C.. s. r. o., J.**, právne zast. JUDr. D. V., advokát, J., **o určenie pravosti pohľadávky vo výške 20 497,51 €**, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30. apríla 2010 č. k. 3 Cb 846/2002-82, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30. apríla 2010 č. k. 3 Cb 846/2002-82 v napadnutom výroku o trovách konania **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením zastavil konanie. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie o zastavení konania odôvodnil tým, že navrhovatelia podaním zo dňa 22. 04. 2010 vzali návrh na začatie konania v celom rozsahu späť, preto krajský súd podľa ust. § 96 ods. 1, 3 O. s. p. konanie v predmetnej právnej veci zastavil.

Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. z dôvodu, že konanie bolo zastavené.

Proti uzneseniu krajského súdu, v časti výroku o trovách konania, podal odporca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Nesúhlasil s rozhodnutím krajského súdu o trovách konania podľa ust. §146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. Uviedol, že navrhovatelia podali návrh na začatie konania len voči jednému veriteľovi, a to odporcovi, ktorý na prieskumnom pojednávaní poprel pohľadávku navrhovateľov. Nakoľko navrhovatelia nepodali návrh

na určenie pravosti pohľadávky proti všetkým veriteľom, ktorí ich pohľadávku popreli v prieskumnom pojednávaní, zmeškali lehotu, preto sa na prihlásenú pohľadávku nemôže prihliadať a táto vo výške 20 497,51 € nemôže byť ani predmetom incidenčného sporu. Podľa jeho názoru navrhovatelia svojim konaním zavinili, že nemohli mať vo veci úspech bez ohľadu na to, či návrh vzali späť, alebo by bolo vo veci súdom rozhodnuté. Keďže navrhovatelia zavinili, že konanie v predmetnej veci bolo zastavené, vznikla im povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby po 11 150,-- Sk (prevzatie veci a príprava zastúpenia, vyjadrenia odporcu zo dňa 27. 02. 2006 a zo dňa 25. 08. 2006) a 3x režijný paušál po 164,-- Sk, t. j. spolu 1 126,67 € (33 942,-- Sk) podľa ust. § 14 ods. 1, písm. a/, c/ vyhl. č. Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. S poukazom na uvedené navrhovateľov zavinilo, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu v napadnutom výroku o trovách konania zmenil a navrhovateľov zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť odporcovi trovy konania v sume 1 126,67 € na účet jeho právneho zástupcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p., t. j. nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. Dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je náhrada trov prvostupňového konania, o ktorých krajský súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Z obsahu spisového odvolací súd zistil, že navrhovatelia S. K. a A. K. sa návrhom na začatie konania domáhali proti odporcovi S. C., s. r. o., J., určenia pravosti a výšky pohľadávky 617 508,-- Sk, prihlásenej do konkurzu vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 5K 310/01. Podaním zo dňa 22. 04. 2010 navrhovatelia vzali návrh na začatie konania proti odporcovi späť bez uvedenia konkrétneho dôvodu. Zároveň navrhli, aby v prípade, ak si odporca uplatní náhradu trov konania, krajský súd náhradu trov konania nepriznal z dôvodov hodných osobitného zreteľa, za ktoré navrhovatelia považujú skutočnosť, že obaja sú dôchodcovia s ťažkým zdravotným postihnutím a zaplatenie trov právneho zastúpenia odporcovi by malo na ich životnú úroveň podstatne väčší dopad, ako ich nezaplatenie odporcovi vzhľadom na jeho hospodársku situáciu.

Podľa ust. § 146 ods. 2, prvá veta O. s. p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Podľa ustálenej súdnej praxe platí, že ak navrhovateľ vzal návrh na začatie konania späť bez uvedenia dôvodu, tak z procesného hľadiska zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, a je povinný podľa ust. § 146 ods. 2, prvej vety O. s. p. nahradiť odporcovi trovy konania.

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd nerozhodol o trovách prvostupňového konania nesprávne rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p., hoci do úvahy prichádzalo ustanovenie § 146 ods. 2 prvej vety O. s. p.

Z obsahu spisu sa však tiež zisťuje, že navrhovatelia so späťvzatím návrhu navrhli, aby súd nepriznal odporcovi náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa, za ktoré považovali to, že obaja sú dôchodcovia s ťažkým zdravotným postihnutím a zaplatenie trov právneho zastúpenia odporcovi by malo na ich životnú úroveň podstatne väčší dopad, ako ich nezaplatenie odporcovi vzhľadom na jeho hospodársku situáciu.

Podľa ust. § 150 ods. 1 O. s. p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súď prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Pred rozhodnutím o trovách prvostupňového konania krajský súd nezisťoval tiež existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa ust. § 150 ods. 1 O. s. p., a to, či už vzhľadom na okolnosti predmetnej právnej veci alebo okolnosti na strane účastníkov konania. Odvolací súď však poukazuje na to, že citované ustanovenie by malo byť aplikované len vo výnimočných prípadoch, keďže sa jedná sa o odchýlku zásady zodpovednosti za výsledok, resp. za zavinenie sporu.

Na základe uvedeného Najvyšší súď Slovenskej republiky dospel k záveru, že súď prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a tiež nedostatočne zistil skutkový stav, Najvyšší súď Slovenskej republiky preto

uznesenie krajského súdu v napadnutom výroku o trovách prvostupňového konania podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a podľa odseku 2 citovaného ustanovenia mu vec vrátil na ďalšie konanie.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí (ust. § 224 ods. 3 O. s. p.)

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 4. augusta 2010

JUDr. Beata Miničová v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová